

VISSZAHANG

ÓZDI MAGAZIN IV. ÉVFOLYAM 2. SZÁM 2020. MÁRCIUS

#KORONAVÍRUS 6. OLDAL

MEGVÁLTOZOTT AZ ÉLETÜNK

VESZÉLYHELYZETET RENDELTEK EL MAGYARORSZÁGON A HAZÁNKBAN IS MEGJELENT KORONAVÍRUS-JÁRVÁNY MIATT. A SZÜKSÉGES INTÉZKEDÉSEK KIDOLGOZÁSÁN OPERATÍV TÖRZS ÉS TÖBB AKCIÓCSOPORT IS DOLGOZIK. ÓZDON IS BIZTONSÁGI RENDELKEZÉSEKET HOZTAK, DE A JÁRVÁNY ELLEN MI MAGUNK TEHETÜNK LEGTÖBBET.

#EMLÉKEZÉS

3. OLDAL

HARMINC ÉV

AZ ÓZDI KOHÁSZAT
LEGTRAGIKUSABB NAPJA

#MUNKAHELYEK

4. OLDAL

GYÁRBEZÁRÁS

1200 CSALÁD KERÜL
NEHÉZ HELYZETBE

#HOBBI

11. OLDAL

**ELHIVATOTTSÁG
ÉS LELKESEDÉS**

BALÁZS ISTVÁN,
A VADÁSZPUSKAMŰVES

Nagypapi megmondja (II.)

Koronavírus ellen

Nagypapi épp akkor csapta a pohár fenekét a viaszosvászon terítőhöz, amikor beléptem az ajtón. Védekezem, mosolygott a bajsza alatt. Reggel kettő, este egy. Apád főzette, törköly. Jóféle. Még szőlőt is látott.

Meggyőződése, hogy a pálinka a koronavírus ellen is jó. Meg úgy minden ellen és mindenre. Tőccsek? – csavarta le a kupakot. Sosem iszom, szabadkoztam, amire kurucos mosollyal azt felelte, hogy márpedig a tanárok szerinté isznak, különben hogy bírnák idegileg azt a sok hülye gyereket.

Nagypapi szerint valahol már őrzik az ellenszert a vírus ellen, csak még kivárnak. Hadd ritkuljon egy kicsit az emberiség. A kínaiakkal már nagyon elszaladt a ló, meg kell regulálni őket. Ezek meg (szerintem az amerikaiakra gondolt) nem engedik, hogy átvegyék a világelső szerepét. Foglalkoznak is a halottakkal. Nem emlékszel, kisfiam, hogy az atombombát is ledobták? És melyik európai ország van karanténban? Hát persze, akik nem akarták beengedni a migránsokat Afrikából. Mit nem értesz ezen? Hogy lehetsz te tanár...

Nagypapi, de mi sem engedjük be őket, próbálom játszani, mintha érteném a világ nagy törvényeit. Kis pont vagyunk mi, vetette oda foghegyről, honnan tudod, mi lesz itt két hét múlva. Nőnapkor még csak kilenc fertőzött volt. Most mennyi? Azt hitték a Kicsiék, hogy elég leküldeni Németh Szilárdot a déli végekre, és majd a vírus is visszafordul ijedtében, mint a migránsok. Látod, Ózdra még nem merte betenni a lábát.

A március 15-ei ünnepség is elmaradt, erre sem volt még precedens, tavaly még te is lejöttél, Nagypapi. Most is mentem volna, kisfiam, tudod, nem is a műsor érdekel igazán, hanem hogy kik mennek el. Van, aki azt sem tudja, mit ünneplünk, de ott koszorúz, hogy rajta legyen a filmen a városi tévében. Jó, hogy jöttél, állítsd már be a tévét, mert elment a sport.

Mesélek neked valamit a frontról, emlélem, nem sietsz. Egy olasz katona adta nekem ezt az órát, még mindig jár. Azt mondta, ha egyszer eljutok Milánóba, keressem föl. A ruszkik ellen mentünk, de őket visszavezényelték. Ahogy hallom,

most egy ideig megint nem megyek Olaszországba. A gyerekek nem félnek?

Azt nem tudom, Nagypapi, de a hétfvégén majd benéznek. Szerintem elfogyott a zsebpénzünk. Na, te aztán ne beszélj, szegény nagyanyád nem győzte dugdosni az ötszázast a zsebedbe, csak hogy ne lássam. Pont ilyen voltál te is, a vér nem válik szalonnává, vagy hogy is mondják ezt. Ha te nem adsz nekik, csak apádék meg én, akkor ne csodálkozz, hogy ide szívesebben járnak. Aztán itt a Csöpi meg a macska. Nálad meg csak az a szürke, unalmas panel. Iszol rendesen? Na, töltek, ez tényleg jó a koronavírust ellen, és még Lendvai Ildikót is szebbnek látod a tévében.

Azután elvittem Nagypapit az ózdi piacra, ahol sült kolbászt ettünk, csorgott a zsír a szánk szélén, majd hosszasan elidőzött a szerszámoknál, megbámult egy-egy csinosabb menyecskét, majd elgyengült – hátha a hömpölygő tömegben valaki vírusfertőzött –, ezért gyorsan benyúlt a mellénye belső zsebébe, s elővett egy laposüveget...

Farkas Nándor

Helló Ózd,
Megnyitottunk!

Várunk Benneteket a Malom út 1-ben!

Diszkont árak, kiváló minőség,
0-24-es nyitvatartás

facebook.com/orangesoil

AKIKÉRT A HARANG SZÓL

– MEGEMLÉKEZÉS A GYÁRI TRAGÉDIA ÁLDOZATAIRÓL

Hihetetlen még belegondolni is, hogy már három évtized telt el a tragédia óta. Voltak, akik felnőttként éltek meg ezt a szörnyűséget, és sokan voltak olyanok is, akik fiatalon vagy gyerekként. Akik emlékeznek a hatalmas robbanásra és a szirénák hangjára, valószínűleg sohasem felejtik el azt a bizonyos napot, 1990. március 3-át. Azt a szombat reggelt, amikor nemcsak Ózd, hanem az egész ország gyászba borult. Mi, a fiatalabb generáció tagjai csak szüleink, idősebb rokonaink rémült és fájdalommal teli tekintetéből sejtettük, hogy valami rettenetes dolog történt, amit gyermeki elménk akkor még felfogni sem volt képes.

Hiszen a halál szörnyű, minden halál szörnyű, történjen az bárkivel és bármikor. De nemcsak szereteteink elvesztésének tudata miatt az, hanem azért is, mert gyakran villámként csap le ránk. Ilyenkor jutnak eszembe Bulgakov sorai, aki azt írja, nem az a baj, hogy az ember halandó, hanem hogy hirtelen, váratlanul halandó. Hogy sohasem tudhatjuk, mire ébredünk, mit hoz a következő nap, óra vagy perc. Hisz nekik, a tizenhárom férfinak, szerető férjnek és apának ugyanúgy fűjt reggel a gyári duda, mint az összes többi dolgozónak. Ugyanolyanok voltak, mint kollégáik, ugyanúgy indultak útnak reggel, ugyanúgy kezdték meg munkájukat. Ám akkor még nem tudták, hogy az ő sorsuk más lesz,

mert egy bizonyos óra bizonyos percében útjuk örökre elválik majd azokétól, akik műszak végén hazatérhetnek otthonukba, a családjukhoz. Mert az ő útjuk ott és akkor örökre véget ér majd.

Amikor a tragédia megtörtént, sokan nem sejtették, hogy e derék férfiak sorsa hamarosan egybeolvad a kohászat sorsá-

val, és a gyár is a múltba vész, hogy megpecsételje ezzel több mint tízezer ember életét. Egy szempillantás alatt minden eltűnt. Minden, ami az életet jelentette. A gyár bezárt és izzó, vörös fénnyel örökre kihunyni látszott. Az eltelt évtizedek alatt persze létesültek új

vállalatok, ám azok sohasem voltak képesek még csak megközelíteni sem mindazt, amit a gyár jelentett ennek a városnak és lakóinak. Hiszen az érték, amit az létrehozott az elmúlt több mint egy évszázad alatt, már örökre velünk marad, emléke kitörölhetetlen az ózdiak szívéből és lelkéből. Ugyanúgy, ahogy azok emléke is, akik életüket vesztették harminc évvel ezelőtt. Ezért a mi dolgunk, hogy ezt megőrizzük, és hogy emlékezzünk...

Mondjunk áldást rájuk, ahogyan tették mindazok, akik 2020. március 3-án, a

tragédia harmincadik évfordulóján ellátogattak a Gyári temetőbe, hogy leróják tiszteletüket az elhunytak emléke előtt. Mondjuk el távol élő barátainknak, ismerőseinknek, gyermekeinknek, milyen volt az élet, amikor a gyár hatalmas testében a kohászivok éltető robaja lüktetett. Mondjuk el, hogy ez a szív hogyan adott életet, és teremtett jövőt sok ezer család számára. Mondjuk el, mit jelentett nekünk mindaz az érték, amit a kohászat és az ott dolgozók létrehozottak. Mert ha így teszünk, akkor sem az elhunytak, sem a gyár emléke nem merül soha feledésbe, hiszen szeretetünk, emlékeink és könnyeink által mindig velünk marad.

A HELYZET NEHÉZ, DE DOLGOZNAK A MEGOLDÁSON

– VÉGLEG BEZÁRJA ÓZDI GYÁRÁT AZ ABB, A HÁTTERBEN MÁR A JÖVŐRŐL EGYEZTETNEK

Foglalkoztatáspolitikai szempontból évtizedek óta nem volt annyira nehéz helyzetben a város, mint most – így vélekednek többen is, amióta Ózd egyik legnagyobb foglalkoztatója bejelentette: az év végével bezárja üzemét. Az útkeresés és a megoldás előkészítése szinte azonnal elkezdődött.

Szomorú és sokakat érintő hírt jelentettek be február közepén: az ABB Magyarország az idei év végével befejezi tevékenységét városunkban, bezárja üzemét és elbocsátja minden dolgozóját. A lépést a piaci kereslet változásával indokolták. Úgy fogalmaztak, az ózdi gyár volumene folyamatosan csökken, hamarosan elér egy olyan szintet, amikor már nem lehet gazdaságosan üzemeltetni. A főként elektromos kismegszakítót, áram-védőkapcsolókat és túláramvédelmi megszakítókat előállító egység 2018-ban került az ABB tulajdonába, a GE Industrial Solutions felvásárlásának részeként.

A tervek szerint az ózdi üzem működése 2020 végén áll le teljesen és véglegesen, azonban a létszámot már nyáron elkezdik csökkenteni. Összességében mintegy 1200 munkahely szűnik meg, vagyis megközelítőleg ugyanennyi család életét, jövőjét befolyásolja a döntés. Igaz, az ABB akkor kiadott közleményében azt ígérte, az érintetteknek a jogszabályi előírásokon túlmutatóan is próbálnak segíteni, akár elhelyezkedésben, akár képzésben.

A bejelentés hírére reagálva már másnap rendkívüli tanácskozást tartottak a Városházán, többek közt a polgármester, az alpolgármester, a jegyző, a Járási Hivatal és a munkaügyi központ vezetője, az ABB elöljárói és a szakszervezet képviselőinek részvételével. Janiczak Dávid a megbeszélés után elmondta: az a legfontosabb, hogy helyben találjanak megoldást a problémára, az ózdiaknak ne kelljen más településre utazniuk a mindennapi munka miatt.

„A dolgozók munkába lépése a legfontosabb számunkra, hogy amikor megszűnik a munka-

helyük, legyen utána lehetőségük. A Járási Hivatal vezetője kifejtette, hatalmas igény van munkaerőre. Sajnos nem Ózdon, hanem a környező településeken, a megyében és a megyehatáron túl is. Ezt az ABB is megerősítette, azt mondták, több érdeklődést is kaptak más foglalkoztatóktól. Ezzel az a nagy probléma, hogy jelenleg a munkaerő mobilitásában gondolkodnak ezek a foglalkoztatók, és szeretnék magukhoz csábítani a felszabaduló munkaerőt. Nekünk viszont az a prioritás, hogy itt, Ózdon oldjuk meg a problémát.”

Néhány nappal később aztán Ózdra érkezett Palkovics László innovációs és technológiai miniszter és Bodó Sándor foglalkoztatáspolitikáért felelős államtitkár, hogy az ABB vezetőivel és az országgyűlési képviselővel folytassanak egyeztetéseket. Az ezt követő sajtótájékoztatón Palkovics László kiemelte, hogy hat olyan program-pontot határoztak meg, amivel kezelni lehet a kialakult helyzetet. Szerinte a legoptimálisabb az lenne, ha egy vállalat egy az

egyben átvinné az infrastruktúrát, a technikai elemeket és a tudással rendelkező munkavállalókat is.

„Mindenkét meg szeretnék nyugtatni innen, hogy bár ezek nem pozitív események, az élethez ez is hozzá tartozik. Itt az a kérdés, hogy miként tudunk erre reagálni, illetve hogyan tudunk olyan lehetőséget teremteni, amiből a munkavállalók ezután jól, vagy jobban fognak kijönni, mint a korábbi alkalmazásunknál. Erre egy sor példa volt korábban. Ózd egy kiváló példa, hogy az Ózdi Acélművek esetén hogyan sikerült átstrukturálni a vállalatot. Itt növekvő létszámról van szó.”

Március elején folytatódott a tárgyalássorozat, akkor dr. György László, az Innovációs és Technológiai Minisztérium gazdaságstratégiáért és szabályozásért felelős államtitkára ült le egy asztalhoz Riz Gáborral és Farkas Péter Barnabás alpolgármesterrel. Abban mindannyian egyetértettek, hogy a további foglalkoztatást lehetőleg helyben kell megoldani. Az országgyűlési képviselő szerint az eddigi egyeztetések során felmerült a cég meglévő infrastruktúrájának hasznosítása, valamint egyéb ipartelepítési lehetőségek mellett a képzések, átképzések jelentősége is.

„Folyik az Ózdi Szakképzési Centrum megerősítése, amely Kazincbarcikán és Sajószentpéteren is tagintézményt működtet. És nem titkolt szándéka a kormányzatnak, a minisztériumnak, hogy a Szakképzési Centrum vállaljon nagy szerepet abban, hogy az ütemezett elbocsátás keretén belül kikerülő emberek folyamatosan akár képzésben, akár minimális felkészítésben részt véve el tudjanak helyezkedni újra az elsődleges munkaerőpiacon.”

Farkas Péter Barnabás alpolgármester úgy fogalmazott, biztató és eredményes beszélgetésen vannak túl. A legfontosabb, hogy mindenki saját feladatának megfelelően, de közös céllal, közös akarattal munkálkodjon.

„Nagyon fontos számunkra, hogy annak a személyi állománynak, amely jelenleg az ABB berkein belül dolgozik, igyekezzünk biztosítani a lehetőséget arra, hogy tovább foglalkoztassa őket a majdani vállalat. Az, aki ezzel az igénnyel meg fog majd itt jelenni, és

megegyezik majd a jelenlegi tulajdonossal, a jelenlegi foglalkoztatóval!”

A gazdaságstratégiáért és szabályozásért felelős államtitkár nagyon fontosnak tartja az ózdiak helyzetét, és azt, hogy a jövőben is helyben találhassák meg a boldogulást. Dr. György László kiemelte, több céggel is folynak már az egyeztetések.

„Öt vállalkozással állunk kapcsolatban. Ennek az öt vállalkozásnak a munkaerőigé-

nye meg is haladja az ABB gyárban felszabaduló munkavállalók számát. Tehát ha minden sikerül, akkor több munkahelyet tudunk Ózdra hozni, mint amennyi megszűnne az ABB bezárása miatt.”

A politikus ugyan konkrét cégeket még nem nevezhetett meg, de elmondta, van képből olyan multinacionális vállalat, amely a magyar ipari hagyományokra építve végez Európában egyedülálló tevékenységet. Emellett felmerültek olyan innovatív magyar vállalkozások, amelyek a világpiacra is gyártanak. Kiemelte, hogy igyekeznek a dolgozók képességeihez illeszkedő tevékenységet találni, ám sokaknak a továbbképzés lesz a megoldás. Dr. György László kifejtette, hogy a helyi foglalkoztatási osztállyal közösen megvizsgálták a lehetőségeket, és arra jutottak, hogy a dolgozókat a régió munkaerőpiacán már most is el tudnák helyezni, viszonylag rövid utazási idővel tudnának nekik állást találni. Ugyanakkor hangsúlyozta: az elsődleges cél nem ez, hanem a továbbfoglalkoztatás helyi megoldása, ózdi munkahelyek létrehozása.

Lendvai Zsolt

ÜZENET A MÚLTBÓL

Fellépés az önkényes lakásfoglalókkal szemben a „CS-lakásokban”
(Forrás: Maholnap V. évf. 45. szám. 1994. november 11. 8. oldal)

Az úgynevezett csökkentett komfortfokozatú „CS-lakások” építése országosan az 1960-as évek elejétől kezdődött, amikor egy állam által támogatott, előkészítetlen program a cigánytelepek felszámolását célozta meg. 1961-ben az MSZMP Politikai Bizottsága a kérdés megoldását az erőltetett beolvasztásban látta, amelynek eredményeképpen tíz év alatt (1965-1975) mintegy 13 ezer család költözött új építésű, vagy megfelelő ingatlanba. A rendszerint egy tömbbe épített lakások

a megcélzott asszimiláció helyett azonban a szegregáció újratermelődéséhez vezettek. Miközben a szegregáló határ már a rendszerváltozás előtt is erősödött, 1990 után teljesedett ki igazán. A CS-házaspalota mellett egyes helyeken szegregált családi házas utca, „szocpólos telep”, majd fokozatosan szociális gettó formálódott.

Ózd esetében a „CS”-nek nevezett emeletes, gangos, többlakásos épületek eredeti lakói

nem a később környezetüket és otthonukat lelakó romák voltak, ezek elnevezése megtévesztő lehet. A korábbi bányász- és kohásztelepek az 1990-es évek első felében kerültek önkormányzati tulajdonba, amelyekkel együtt az ózdi bérlakások száma 1993-ban elérte a 2600-at. Almási Tamás Ózd sorozatának Meddó című filmje (1994-1995) a Lehel vezér úti „CS-lakások” döbbenetes külső és belső viszonyairól tanúskodik: szeméthyegyek között rohángáló kóbor kutyák, lakásban csótányok, ellopott berendezések, eltűzelt parketta, bontásnak indult tetőszerkezet, ahol kisgyermekes családok, jogcím nélküli önkényes lakásfoglalók éltek mindennapjaikat. Az egyik központi kérdés az illegális lakásfoglalás okozta helyzet rendezése, a heves indulatokat kiváltó önkormányzati kilakoltatási rendelet. A késő ősszel végrehajtott, a rendőrség segítségét is igénybe vevő végrehajtás sok szereplőt felvonultat: a polgármester egyedüli lehetséges megoldásról beszél, a bemutatott család – másokkal együtt – láthatóan nem érti az okokat, további sorsuk, gyermekeik intézetbe kerülésétől való félelmük és kétségbeesésük érzéki ábrázolása az Ózd sorozat aktuális epizódjának leghatásosabb jelenetsora. Az 1-es épület után a Lehel vezér út 4. szám alatti CS2 bontásáról 1995 novemberében döntött az önkormányzat. Emlékük kordokumentáció az utókor számára is.

Alabán Péter

A JÁRVÁNY ELLEN MI

MAGUNK TEHETÜNK A LEGTÖBBET

– ÓZDON IS ÓVINTÉZKEDÉSEKET VEZETTEK BE A KORONAVÍRUS MIATT

Veszélyhelyzetet rendeltek el Magyarországon a hazánkban is megjelent koronavírus-járvány miatt. A szükséges intézkedések kidolgozásán operatív törzs és több akciócsoport is dolgozik. Ózdon is biztonsági rendelkezéseket hoztak, a legfontosabb ugyanis a megelőzés.

Amikor még csak Kínából érkeztek a hírek az új típusú koronavírusról, sokan talán bele sem gondoltak, hogy hamarosan hazánkba is elérhet a járvány. Folyamatosan nő a fertőzöttek és a karanténba kerülők száma. Sajnálatos módon van már haláleset is. Orbán Viktor miniszterelnök veszélyhelyzetet hirdetett, majd további biztonsági intézkedések következtek. Városunkban is több alkalommal összeült egy válságstáb, hogy a helyi érvényű döntéseket meghozzák.

Hazánkban először a száz fősnél nagyobb beltéri, illetve ötszáz fősnél nagyobb szabadtéri rendezvényekre rendeltek el tilalmat, valamint felfüggesztették az

egyetemek látogatását is. Március 16-tól az általános- és középiskolák is bezárták kapuit, és tantermen kívüli, digitális munkarendre álltak át. Az ózdi válságstáb emellett az óvodák és bölcsődék bezárásáról, ügyeletes intézmény kijelöléséről határozott. A helyi kulturális- és sportlétesítmények is bezárnak, a piac sem működik, felkészültek a házi karanténban lévőket ellátására, kiterjesztették a házi segítségnyújtást az idősek védelmében. Az Ózdi Városi Televízió oktatási műsorokat sugároz a diákok felkészülését megkönnyítő.

Az új koronavírus főként cseppfertőzéssel terjed, vagyis tüsszentéssel, köhögéssel,

kilégzéssel kerül a környezetbe. Védőoltás és kezelési mód még nincs, de a vakcinafejlesztés már megkezdődött. A megbetegedés elkerüléséért mi magunk tehetünk a legtöbbet. Fontos, hogy kerüljük a zsúfolt helyeket, tömegrendezvényeket, valamint mellőzzük a megszokott üdvözlési formákat, a puszt, a kézfogást és az ölelést. Mindenképpen javasolt a gyakori, meleg vizes-szappanos kézmosás, fertőtlenítés. A járvánnyal kapcsolatos legfontosabb információk, a megbetegedés gyanúja esetére vonatkozó tennivalók elérhetők a koronavirus.gov.hu internetes oldalon. Lapzártánkig városunkban nem tudni fertőzöttől.

Lendvai Zsolt

We are Joyson Safety Systems –
A Mobility Safety Company.

A Joyson Safety Systems a világ autópálya biztonsági berendezéseinek piacvezető gyártója, 6,4 milliárd Euro árbevételel és világszerte több, mint 50,000 munkavállalóval. A Joyson Safety Systems-nél erősen elkötelezték magunk az innováció és a fejlődés iránt. Az autópálya megbízható és hozzáértő partnereként biztonsági rendszereket és alkatrészeket fejlesztünk és gyártunk, melyeket a járművekben világszerte használnak. Termékportfóliónkban megtalálhatóak autókormányok, légszékák és gázgenerátorok, biztonsági övek, műanyag alkatrészek, biztonsági gyermekülések, elektronikai termékek és szenzorok. Termékeinket szinte minden jelentősebb gépjárműgyártó cégnek szállítjuk világszerte.

Munkatársakat keresünk a miskolci csapatunkba az alábbi munkakörökbe

Légszékagyártás:

- Műszakvezető (légszékagyártás)
- Operátor (szétszerelés)
- Termélestervező
- Gépkiszolgáló

Minőségbiztosítás:

- Minőségellenőrzési operátor (végellenőr)
- Bejövőáru ellenőrzési technikus (SQA)
- Mérésügyi technikus
- Minőségügyi technikus
- Validációs mérnök

Teszt:

- Teszt technikus

Karbantartás:

- PLC programozó

Logisztika:

- Szállítmányozási ügyintéző
- Raktáros
- Szenior vevői tervező
- Alapanyagtervező diszponens

HR/Training Centrum:

- Szenior HR specialista / HR partner
- Csoportvezető toborzás és munkavállalói kapcsolatok
- Gyakorlati oktató - mechatronika, elektrotechnika és erőáramú szakmai ismeretek oktatására

HSE:

- HSE csoportvezető

Általános üzemeltetés:

- Épület üzemeltetési csoportvezető

Kérem, önéletrajzát juttassa el Toborzási Csoportunk részére, akik bármilyen kérdés esetén rendelkezésre állnak.
+36 46 408-256 — munka@eu.joysonsafety.com

Joyson Safety Systems Hungary Kft.
Human Resources/Human erőforrás
3516 Miskolc, Joyson út 1.

<https://joysonsafety.hrmaster.hu/allasok.html>

BMH NONPROFIT KFT.

TISZTELT ÜGYFELEINK!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy az **I. számú ózdi hulladékudvar** (3654 Ózd, 9255 hrsz. – 25-ös számú főút mellett) **2020. március 2-től** az alábbi nyitvatartási rend szerint áll ügyfeleink rendelkezésére:

hétfő:	08:00 – 16:00
kedd:	08:00 – 16:00
szerda:	08:00 – 16:00
csütörtök:	08:00 – 16:00
péntek:	08:00 – 16:00
szombat:	08:00 – 14:00

Megértésüket köszönjük!
BMH Nonprofit Kft.

LEMONDÁS ÉS MEGTISZTULÁS

Böjt – ha ezt a szót halljuk, manapság mindenki a lemondásra és szigorú szabályokra gondol, holott ennél sokkal többről van szó. A böjti időszak idén február 26-tól, azaz hamvazószerdától egészen április 9-ig, nagyszombatig tart, tehát negyvenhat napig. Ebben azonban egyesek a vasárnapot nem számítják bele, mivel az Krisztus feltámadásának ünnepe. A görögkatolikus egyházban a nagyböjt már két nappal korábban elkezdődik, mint a római katolikusoknál, a hamvazószerda előtti hétfőn.

A negyvennapos böjt lényege a lelki megtisztulás, és felkészülés a keresztények legnagyobb ünnepére, a húsvétra. Célja pedig az, hogy lemondást, önfegyelmet gyakoroljunk. A böjt a negyedik századra vált általánossá a keresztény világban. Ekkor, és még egészen a XI. századig olyannyira szigorú volt, hogy a negyven nap alatt húst, tejterméket és tojást sem fogyasztottak. Sőt emellett késő délutánig semmit nem ettek. Az önmegtartóztatás legszigorúbb változata pedig a negyvenelés volt. Ebben az esetben a böjtölők csupán naponta egyszer, naplemente után ettek.

A böjtölést persze nemcsak a húsételek hanyagolásával tarthatjuk be, ilyenkor fontos a testünk és lelkünk megújulása is. Bodnár Dániel görögkatolikus parókus egy interjújában úgy fogalmazott, hogy „akkor,

amikor az emberek a böjt szót hallják, elsősorban valamiféle megvonás vagy lemondás jut az eszükbe. Nem eszünk húst, nem fogunk annyit internetezni, kevesebbet fogunk a szenvedélyeinknek élni, pedig a böjt nem csupán ezt jelenti. A böjt jelenthet vállalást is. Próbáljunk meg ebben az esztendőben a böjtre így tekinteni, ne csupán csak a negatív oldalát nézzük, hogy mitől szabadulunk meg, hanem mit tudunk pluszban magunkra felvenni jó tulajdonságként. Talán picivel több türelem és odafigyelés segíthet abban, hogy jobbak váljunk a húsvét ünnepének megélésekor.”

Amikor a parókus szavait olvassuk, nem kis hasonlóságot fedezhetünk fel Jézus gondolataival. Az ő tanítása szerint a böjt Isten iránti szenvedély, szeretet és mélyebb önátadás. Így a lemondás célja az, hogy ezáltal is közelebb kerüljünk magához Istenhez. Hasonló módon nyilatkozott Szőke Gábor római katolikus plébános. Szerinte a böjt röviden azt jelenti manapság, hogy olyan kicsi dolgokról mondjunk le, amelyek számunkra kellemesek.

„Ha Krisztus odaadta önmagát csupán szeretetből értem, akkor legalább erre a negyven napra egy kicsit intenzívebben figyelek önmagamra, hogy megköszönjem, és értékeljem azt, hogy engem szabad-dá tett. Mindazon kényszeremet, mindazon megszokásomat, amiket – ha nagyon őszinték akarunk lenni magunkhoz – pótcse-

levésként szőttem bele az életembe, legalább ebben a negyven napban próbáljam meg lenyesegetni, hogy azzal az önmagammal találkozhassek, aki valójában én vagyok.”

A nagyböjt tehát nemcsak a húsok mellőzéséről és a lemondásról szól. Saját magunk megtisztításáról és egyfajta vállalásról is szólhat. Tölthetünk kevesebbet a közösségi oldalakon, ehetünk kevesebb édességet, leszokhatunk a dohányzásról, vagy bármiféle rossz szokásunkról, ami által így – ahogyan Bodnár Dániel mondta – felvehetünk magunkra egy jó tulajdonságot. A lényeg tehát, hogy legyünk többek a lemondáson keresztül.

Szepesi Dániel

BMH NONPROFIT KFT.

MÁRCIUSBAN INDUL A ZÖLDHULLADÉK GYŰJTÉS

A BMH Nonprofit Kft. tájékoztatja
a Tisztelt Ingatlanhasználókat,
hogy Társaságunk 2020. márciusában indítja
a házhoz menő zöldhulladék gyűjtést.

A zöldhulladék elszállításának időpontjairól
a honlapunkon a www.bmhnonprofit.hu oldalon
a saját településüket kiválasztva
a 2020. évi hulladéknaptárból
tájékozódhatnak.

További részletek:

e-mail: ugyfelszolgalat@bmhnonprofit.hu
Telefon: +36 21 3500 111
Levelezési cím: 3510 Miskolc, Pf. 583

EGYÜTT A TERMÉSZETBEN: TÁJAK, FALVAK, EMBEREK

„Amilyen jó menni, ugyanolyan jó jönni is. És minél messzebbre megy az ember, visszafelé jövet annál nagyobb lesz a hazája” – mondta egykor Rockenbauer Pál (1933-1987) magyar utazó és televíziós szerkesztő, a Másfél millió lépés Magyarországon című ismeretterjesztő sorozat rendezője. Ezt az utat az ÖMI Természetbarátok Körének tagjai valószínűleg már maguk mögött tudhatják, évről évre gazdag túraprogramjaikhoz pedig ezután is bárki csatlakozhat.

A kör története egészen 1932-ig vezethető vissza, amikor megalakult a Magyar Természetbarát Egyesület Őzdi Osztálya Roób József elnökletével, Czangár Lajos iskolaigazgató-tanító szervezőbizottsági munkájával. Az eredeti célok napjainkban is érvényesek: a természet szépsége iránti szeretet felkeltése és ápolása mellett a lakott területek, az épített környezet értékeinek és emlékeinek felfedezése. Wenzel Péter jelenlegi elnök beszámolója szerint 2019 végén összesen 103 regisztrált tagot számolhattak, az év folyamán pedig 65 alkalommal szerveztek túrát különböző helyekre, és mintegy 631 kilométert tettek meg. Legtöbben, ötvenen a Hangony-völgy templomait szerették volna megismerni június közepén, de az októberben szervezett Kenderes-Cserkeszölő-Szarvas-Ópusztaszer vonal jóval hosszabb, összesen tizen-

nyolc kilométeres távját is negyvenkilenen teljesítették. A túrázás öröme mellett a tagokat más is összeköti.

A 18 túravezető részletes túra- és programleírást készít, s lényegkiemelő módon felkészül az általa vezetett csoport előtt a látóvalókból. A tematikus kirándulások sorában szerepel például vártúra, amelyben Kovács Béla tekinthető szakavatott vezetőnek, de igazán egyediek a „Faluváros barangolók” is, ahol akár egy tájház, akár egy templom vagy múzeum látogatása sem maradhat ki a készülő tervezetekből. Többféle igények találkoznak egymással, miközben igazi csoporthangulat jellemzi a társaságot. „Figyelünk egymásra!” – mondja Bánhidi Istvánné, utalva a közös szalonnasütésekre, a jóízű beszélgetésekre, s bár sajnálja, hogy kevés a csoportjukban a fiatal, mégis ő maga mutat fiatalos lendületet minden korosztály számára. „Aki egy túra során lemarad, várjuk, menet közben pedig magával ragad minket a Bükk varázsa” – folytatja Wenzel Péterrel közösen, kiemelve, hogy ez a vidék a legszebb. A hegység nyugati részén megtett „Kövek túrája” (Bélkő-Örkő-Peskő-Cserepeskő-Tarkő-Háromkő) az egyik leggyönyörűbb ilyen útvonal volt a számukra.

Új ötletek, elképzelések pedig mindig születnek. Miközben a Turista Magazin idén februári száma a százhetven kilométeres, a három volt kohászvárost (Salgótarján-Ózd-Miskolc) összekötő Kohászok Útjának 1963-ban kialakított útvonalát mutatja be, a körvezető kohómérnök a gyárleállás utáni csendbe burkolózott Őzd sorsára utal, amikor a turizmusban rejlő lehetőségekre hívja fel a figyelmet. Utóbbi téma felületesen sokszor felmerült már az elmúlt években, a talán még nem késői megoldás egy térségi programcsomagra épülő, Szilvásvárad és környékére „rákaspaszkodó” vidék-turisztikai koncepció lehetne, amelyhez a természetjárók is szívesen hozzájárulnának. Ennek egyik

lépcsője lenne a Bánhidi Istvánné elképzeléseiben is szereplő, mintegy 6,6 kilométeres „Kohász-bányász tanösvény” kialakítása, amely a Baka-tetőtől a gázpásztáig, majd a holdbéli tájhoz hasonló meddő salakhányóhoz vezetne, amelynek látványa az illegális személtelakók ellenére is lebilincselő. A kör kiránduló tagjai életérzésükben legalább annyira magukénak érzik ezt a tájat, miképp tájképileg a történeti haza elszakított tájait. Nem is állnak meg a mai határoknál: kitekintenek a felvidéki várakra, készülnek Erdélybe, a régi magyarlakta területekre, de voltak már Kárpátalján és Szlovéniában is.

A fenti gondolatok nem hagynak nyugodni: milyen érdekes! A salakömlések, meddőhányók látványa a rendszerváltás utáni években a vasazók látványával olvadott össze, a megélhetésüket gyakran a hulladékvasban keresők személyében. Majd jöttek a farkaslyuki lyukakat vájó, szén után kutató zugbányászok, a mélyszegénység modern kori képviselői. Mégis van varázsa ennek a tájnak, amelynek igazi felfedezése még mindig nem történt meg. A természet közben visszahódít: a rezgő nyár, a feketeefenyő, a moha, a kökény sajátos világa mindenkit vár és csábít... a megismerésre.

ÍZLELŐBIMBÓK VIADALA A TÁBLAI BORVERSENYEN

Milyen hagyományai vannak a közel fél évszázada megrendezett Táblai Borversenynek? Mi a jó bor titka? Milyen programok előzik meg? Többek között ezekre a kérdésekre keressük a választ cikkünkben.

A Táblai Borversenyt 1972 óta rendezik meg. Egy szűk baráti társaság úgy döntött, hogy megméreti nedűit, és olyan jól sikerült a program, hogy azóta is minden évben megtartják. Ezalatt a közel ötven év alatt egyre többen társultak be a kezdeményezésbe, az elején még főleg fiatalabbak, akik szőlőműveléssel foglalkoztak. A szervezők szerint a rendezvény vonzereje mit sem csökkent az évtizedek alatt, hiszen a jó hangulat és a finom borok garantáltak.

A borversenyre való készülődés már jóval az esemény előtt elkezdődik. Évek óta része a ráhangolódásnak, hogy hetekkel a megmérettetés előtt a szervezők pincelátogatáson vesznek részt. Így hívogatják a szőlősgazdákat a versenyre, de természetesen az új kapcsolatok kialakítása, régi barátságok ápolása is célja ezeknek az alkalmaknak. Idén például Borsodbótán járt a szervezőgárda egy része. És ha már ott jártak, meg is kóstolták az erjedt szőlőleveket: indokolt a többes szám, hiszen Bartus Lajos fehér- és vörösborot is készít. Elmondása szerint ma már mintegy tizenhat-tizenhétféle szőlőt használ fel a borkészítés során, amelyben bőven van tapasztalata, hiszen a kilencvenes évek eleje óta foglalkozik vele.

Mindenki mást mond, ha azt kérdezzük tőle: mi a jó bor titka? Vannak, akik a szőlőre esküsznek, vannak, akik a készítés módjára, de olyanok is, akik szerint a hordó tisztasága a döntő. Ha azt rendben tartják, mindig rendesen kipucolják, akkor jó lesz a bor, ellenkező esetben csak lórének nevezhetjük azt, amit kinyerünk belőle.

Még régebbi hagyománya van talán a kolbászoltításnak. Évtizedek óta ez a sláger a megmérettetés estjén, legalábbis, ha ételről van szó. Próbálkoztak volna mással is: hogy étteremből rendelnek, de azt mindenki leszavazta. Így tehát maradt a kolbász. A szervezők néhány nappal a borverseny előtt összegyűlnek a táblai Apáczai Csere János Általános Iskola ebédlőjében – egyébként hagyományosan ez az intézmény ad otthont a versenynek –, és jó hangulatban, egymást segítve, a munkafolyamatokat megosztva készítik el a fogást. Van, aki a fűszerezésben vesz részt, más gyúrja az alapanyagot, vagy éppen a belet mossza, majd tölti bele a kolbászhúst, amit egyébként mindig frissen szereznek be. Aztán persze meg is sütik, hogy azon a bizonyos estén már csak megenni kelljen. Egyébként a szervezők mindig azt mondják, hogy ez az étel illik a legjobban a testes borokhoz, hiszen általában a vörösek vannak túlsúlyban a versenyen.

És ezzel el is érkeztünk magához a Táblai Borversenyhez. A nevezők borait számozott üvegekben tárják a társadalmi és a szakmai zsűri elé, így az ítések közül senki sem tudja, melyik palackban melyik bor van.

Így nincs részrehajlás sem. Először mindig a fehéreket kóstolják, ebből idén huszonkettőt tártak az ízelembimbók elé. A szakmai zsűri három főből áll, először ők ízelelik meg a nedűket, utánuk következik a társadalmi zsűri – azaz mindenki más, aki részt vesz a versenyen. A fehérborokat a vörösek követik: ebből mindig több van, hiszen az alapanyag, a vörösbornak való szőlő jobban megél ezen a vidéken. Ebben az évben harmincnégy vöröset kóstoltak. A zsűri több szempontot is figyelembe vesz az értékelésnél. Például hogy mennyire savas, milyen tiszta az a bor, amit neveztek.

Ezekon a rendezvényeken hosszan tartó barátságok születnek, az évek alatt egy igazán összekovácsolódott közösség jött létre, ami garantálja a jó hangulatot. A zenéről is mindig gondoskodnak: mindenkinek elhúzzák a nótáját. Aztán jöhet az eredményhirdetés.

Mivel fehér- és vörösbor kategóriában is osztanak ki díjakat, valamint a társadalmi és a szakmai zsűri is dönt, így összesen négy-négy első, második és harmadik helyezett születik. Ez alapján fehérbor kategóriában a szakmai zsűri döntése értelmében a következő eredmények alakultak: 1. helyezett: Bartus Lajos, 2. helyezett: Mihály József, 3. helyezett: Éliás Sándor, míg a társadalmi zsűri szerint az első Sike Ferenc, a második Majoros István, a harmadik pedig Takács Gyula lett. A vörösborok között a szakmai zsűri szerint az első helyet Vallus István, a másodikat Kasza Bálint, a harmadikat pedig Barta László érdemelte ki, míg a társadalmi zsűri úgy döntött, hogy Sike Ferenc, Vajkó András és Barta László borait illeti a dobogó.

Jövőre jubileum lesz: ötvenedik alkalommal rendezik meg a Táblai Borversenyt. Tervek már vannak arra vonatkozóan, hogy méltóképpen megünnepeljék ezt a jeles alkalmat, hiszen egy baráti szerveződésemből egy fél évszázados hagyományt kialakítani mindenképpen dicséretes teljesítmény.

A SZAKADÉK SZÉLÉN TÁNCOLVA

Nem ilyen évkezdetre számított az a több mint ezer ember, akikkel közölték, útilaput kötnek a talpukra, mehetnek, amerre látnak. Legtöbben nem is érezzük ennek a jelentőségét, akiknek nem a bőrre megy a játék. Sajnálkozunk, együtt érzünk, de nincs ott a velőig hatoló érzés: elvesztettük a munkahelyünket.

Mert a csekkek továbbra is jönnek, s a boltban sem fogják azt mondani, hogy tessék, vigye a kenyeret, most ön munkanélküli, s meg kell gondolnia, hogy mit tegyen a szatyorba. A gyerekek továbbra is iskolába kell járni, etetni-öltöztetni kell, az élet megy tovább.

Abba most ne menjünk bele, hogy milyen munka folyt a dzsiben (sokan még ma is így emlegetik), hogy mennyi selejtet termeltek, kiket alkalmaztak és mennyiért. Nem látunk bele az ottani dolgokba, csak hallomásból értesülünk. Ellenben nyilván nem véletlenül farolt ki a multicég, s táncolt borotvaélen a történet évek óta.

Komoly vállalatokat Ózdra csalogatni nem egyszerű. Azt mindenki látja, hogy mindhárom irányban legalább egy órát kell autózni, hogy elérjük az autópályát. Ki nem szentségelt még Barcikán vagy Sajószentpéteren, amikor lépésben haladt a kocsisor. Ki nem ragadt még be a nádasdi tetőn cammogó kamionok mögé. Ki települne pont ide, ha profitorientált, kőkemény cégvezető lenne, amíg nem vezet ide egy normális út sem.

A helyzet mindenkinek rossz. Illetve majdnem. Lesz, aki még ebből is politikai tőkét tud kovácsolni, hogy a legnépszerűbb magyar hetilap közkedvelt szövegeket vegem kölcsön. Aki majd mutogatni fog, hogy ezek alatt ment tönkre a gyár, de mi segítettünk a bajban. Mi kirángattuk a szakadékból az ózdi munkásokat. Az első egyeztetésre ugyan nem hívtuk meg a város vezetését, de a másodikra igen, s csak utólag szereztünk róla tudomást, hogy a polgármester a szabadságát tölti. Csupán véletlen egybeesés történt. Ki másra szavaznátok ezek után, ha nem ránk? Mi nem hagyunk magatokra titeket a bajban.

Pedig mindez egy emberen múlik, ilyen lett a mi demokráciánk. Ha ő azt mondja, hogy segítsünk Ózdon, az ózdiakon, akkor jön is a mentő. Ha ki akarja véreztetni a várost, mert nem úgy táncol, ahogy fenn fűtyülnek, akkor csak a huszonegyedik órában érkezik a megoldás, amikor már csak fél kézzel függesznek a szakadék szélén. A tekintélyes nagyurak önmagukban semmit nem tudnának tenni, ha a főnök nem bölintana rá, az ő vastag zsebében bujkálnak. Nemzeti-szín szalagot átvágva pöffeszkednek egy új stadion, egy aszfaltozott útszakasz, egy Lada-gyár (Egészséges erotika) mellett, azonban mindez közpénzből megy. A saját erejükből és hatáskörükkkel maximum egy zászlótartót tudnak intézni.

Most óva intenek a különböző fórumokon mindenkit, jól fontolják meg, mit mondanak, mit beszélnek vagy kommentelnek. Nem babra megy a játék. A mostani szerencsétlen helyzetért nem kell felelőst keresni, mondhatni pártsemleges. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy a mi közös ügyünk. Ózd a legfontosabb, nem a politika.

Mégsem úgy hajtjuk álomra a fejünket esténként, mint az a melós, aki mondjuk két évtizedet lehúzott a város peremén a szalagsor mellett, s most a plafont bámulja, miközben azon töri a fejét, hogy mit hoz a jövő...

Farkas Nándor

1	2	3	4	V	5	6	N	7	8	9	10	11
12					13			14				
15				16		17	18		19			
20			21		22			23		24		
		25							26			
27	28			29							30	
31			32		33					34		
35				36		37	38		39			
	40				E			É				

VÍZSZINTES MEGHATÁROZÁSOK

1. A Húsvétot megelőző időszak első rész. **12.** Szaracén. **13.** Prés közepe! **14.** Információt jelbeszéddel közöl. **15.** Vízpára. **17.** Postafiók. **19.** Vasszerszám. **20.** Lalo opera ... királya. **21.** Elrabol, ellop. **24.** Tenger, németül. **25.** Háta mögé helyez. **27.** USA szabvány. **29.** Fialat férfi. **30.** Idézett helyen röviden. **31.** A Húsvétot megelőző időszak második rész. **33.** Hajszol. **34.** Budapest Sportiroda. **35.** Járványügyi szerv. **37.** Oersted röviden. **39.** Vízi jármű. **40.** Könnyen tüzet okozó.

PANNONJOB
Kölcsönzést-közvetítést eng. nyil. szám: 4376-4./2003.

AZONNALI KEZDÉSSEL

keresünk Munkavállalókat
MISKOLCI partnercégünkhöz
ingyenes buszjárat biztosításával.

Hívja most! +36 46 320 283
Irodánk: 3530 Miskolc, Mindszent tér 3.

SZÉKESFEHÉRVÁRI, VESZPRÉMI
partnercégünkhöz
INGYENES SZÁLLÁSSAL!

Hívja most! +36 20 336 3803

FÜGGŐLEGES MEGHATÁROZÁSOK

1. Téli ruhadarab. **2.** Izmos. **3.** Gyom. **4.** Az itterbium vegyjele. **5.** Kert közepe! **6.** Etnográfus. **7.** Indulatszór öröm, csodálkozás kifejezésére. **8.** Orvosi láb. **9.** Itáliai. **10.** Balkezes, tájszóval. **11.** Biztos, jól jövedelmező részvény. **16.** Kártyajáték. **18.** Előtag: fény-. **21.** Részben reális! **22.** Baranya megyei község. **23.** Magasztalja, ódákat ... róla. **25.** Kanyar jelzője is ez a női hajdís. **26.** Sport Club. **28.** Mellékáramkör. **30.** Ismeret régies szóval. **32.** Mezőgazdasági termelészövetkezet. **34.** Angol fiú. **36.** Páros szó! **38.** A közeli dolog. **39.** Párosan ékel!

Készítette: Derencsényi Béla

BEKÜLDENDŐ A SZERKESZTŐSÉG CÍMÉRE (3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2., E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU), VAGY BEDOBHATÓ AZ ÉPÜLET BEJÁRATÁNÁL ELHELYEZETT POSTALÁDÁBA A VÍZSZINTES 1., ÉS 31. SOROK MEGFEJTÉSE. BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ: 2020.

ÁPRILIS 9. (CSÜTÖRTÖK). A BORÍTÉKRA, VAGY A LEVELEZŐLAPRA KÉRJÜK RÁÍRNI: KERESZTREJTÉVÉNY. A HELYES MEGFEJTÉST BEKÜLDŐK EGYIKE ÉRTÉKES AJÁNDÉKSOMAGOT KAP. A NYEREMÉNY ÁTVEHETŐ SZERKESZTŐSÉGÜNKBEN, MUNKANAPOKON 8-16 ÓRA KÖZÖTT. A 2020. ÉV 1. SZÁMBAN MEGJELENT REJTÉVÉNY HELYES MEGFEJTÉSE: „ALFÖLDI RÓBERT SZÍNÉSZ, RENDEZŐ.” NYERTES: KORMOS ELEMÉRNÉ, ÓZD. GRATULÁLUNK!

VISSZHANG
ÓZDI MAGAZIN

#IMPRESSZUM

ISSN 2559-947X / VISSZHANG ÓZDI MAGAZIN / MEGJELENIK MINDEN HÓNAP UTOLSÓ SZERDÁJÁN. 15.000 PÉLDÁNYBAN / KIADÓ ÉS SZERKESZTŐSÉG: 3600 ÓZD, BRASSÓI ÚT 2. / TEL: 48/572-114, E-MAIL: INFO@OZDIMEDIA.HU
KIADJA AZ ÓZDI KOMMUNIKÁCIÓS NONPROFIT KFT.
FELELŐS KIADÓ: A KFT. ÜGYVEZETŐJE / FOSZERKESZTŐ: BUKOVINSZKY ZSOLT (BUKOVINSZKY@OZDIMEDIA.HU) / TÖRDELÉS ÉS DESIGN: CSOMOR GERGŐ (CSOMOR.GERGO@HOTMAIL.COM)

ELHIVATOTTSÁG NÉLKÜL

– BALÁZS ISTVÁN FEGYVERMŰSZERÉSZNÉL, VADÁSZPUSKAMŰVESNÉL JÁRTUNK

Egy ózdi, peremkerületi családi ház melléképületébe kalauzol vendéglátóm. Balázs István főállásban az Ózdi Rendőrkapitányságon dolgozik idestova közel egy évtizede. Emellett túlzás nélkül állíthatom, hogy országos hírű vadászpuskaműves, nevéhez fűződik az Ezüstgolyó Fegyverjavító Műhely létrehozása.

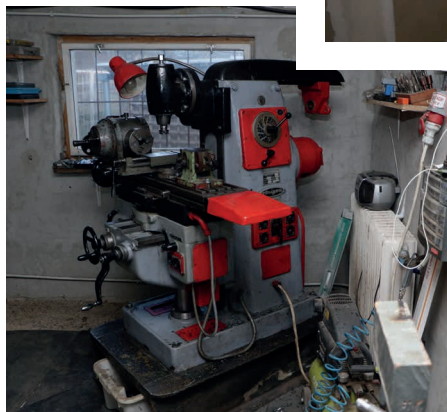
A kis műhelybe lépve először egy Franz Sodía gyártmányú sörétest vesz elő a fegyverszekerényből. Azt mondja, a nagy múltú osztrák manufaktúra puskái ma már ritkaságnak számítanak, épp ezért eszmei értékük igen magas. Ezt a példányt felújításra hozta a gazdája. Korábban egy másik mester próbálkozott vele, azonban a Fishaut-mintába beletört a bicskája – a nagyon aprólékos motívum egy részét Istvánnak újra kell majd építenie, nagyító alatt, végtelenül precízen.

A fegyverek iránt gyerekként kezdett érdeklődni, akkor vette első légpuskáját is. Később, amikor már eljárt vadászni, kialakult az igazi kötődés, beleásta magát a különféle folyóiratokba, szakkönyvekbe. Ekkor vette fejébe, hogy puskaműves lesz. Az első képzést 2008-ban végezte el Csongrádon – az országban máshol nincs is erre lehetőség. Így fegyverműszerész lett, két év múlva a ráépülő rendszerben vadászpuskaművesként végzett.

Közben lépésenként gyűjtötte össze a szükséges szerszámokat, hiszen egy műhely üresen mit sem ér. A kis melléképület területének legnagyobb részét egy kiseszterga és egy marógép foglalja el – mindkettő a hatvanas-hetvenes évekből származik, és idehaza készültek. István szerint sokan lenézik a magyar eszközöket, de abban az időben a hazai szerszám-gépgyártás igen magas színvonalú volt.

Amikor a minőségi munkához szükséges minimális feltételek már adottak voltak, úgy döntött, beindítja vállalkozását. Mivel fegyverekkel dolgozik, szigorú feltételeknek kell megfelelnie, ráadásul rendőrként a kapitányságvezető hozzájárulása is kellett az induláshoz. Szerencsére főnökei az első pillanattól kezdve támogatták az elképzelést, így elhárult minden akadály.

Kezdetben szinte minden munkát elvállalt, ma pedig már az ország minden pontjáról érkeznek hozzá ügyfelek, hiszen híre ment annak, milyen precízen dolgozik. Főként vadászfegyverekkel keresik fel, de légfegyverek, önvédelmi fegyverek is becsúsznak. Leggyakrabban felújításra hagyják itt a puskákat, pisztolyokat: a fémfelületek rendbetétele mellett barnítás, szerkezetjavítás, komfortosabbá tétel is szerepel a feladatok között. Nagy hasznát veszi gépeinek, mivel a régebbi típusokhoz nagyon nehéz, körülményes már alkatrészeket beszerezni.

Közben a munkaasztalon fekvő tusrá mutat. Az egy Baikal MP43-ashoz tartozik, helytelen fegyverkezelés miatt egy nyíló repedés keletkezett a tusanyagnál. Ahogy mindig, ezúttal is a tulajdonossal egyeztetett a hibafeltárás után, a ragasztással végül sárgaréz csapolás lett, ragasztással kiegészítve, majd következett a felületi javítás, hogy ne maradjon feltűnő nyoma a repedésnek.

A legmeglepőbb megkeresések talán a TOZ-8-as kispuskákkal kapcsolatosak. Ezek eredetileg sportpuskának készültek, ám alacsony áruk és strapabíró szerkezetük miatt a vadászok is megkedvelték. Amióta a jogszabály lehetővé teszi, többen kérték már az átalakítást egylövetűről ismétlőre, illetve egy Somogy megyei ügyfél esztétikusabbá szeretné varázsoltatni a fegyvert. Azért utazik ide az ország egyik legtávolabbi szegletéből, mert látta István korábbi munkáit – ennél nagyobb elismerés talán nem is kell egy szakembernek.

A műhelyben egyébként február végétől április közepéig van a legnagyobb dömping, a fegyverjavításnak, karbantartásnak épp akkor van szezonja, amikor a vadászaté szünetel. István igyekszik mindenkinek segíteni, tanácsot adni a karbantartással, tisztítással, ápolással kapcsolatban. Ő maga a munka és a család mellett évente legfeljebb három-négy alkalommal jut el az erdőbe.

Azt vallja, elhivatottság és lelkesedés nélkül nem érdemes belevágni a szakmába. Az iskolát ugyan sokan elvégzik, de kevesen mélyülnek el igazán a mesterségben, így a puskaműves-állomány kiöregedően van. Istvánban azonban megvan a kitartás, a tudásvágy, így azt tervezi, megszerzi a harmadik lépcsőfoknak számító puskaműves mestervizsgát is. Ehhez legalább öt éves szakmai gyakorlatra van szükség, a képzés pedig már nem javítással, hanem építéssel foglalkozik: év végére minden tanulóknak egy Mauser-rendszerű golyós fegyverrel kell elkészülnie.

A FŐZŐNŐ TÖRTÉNETEI A PÓZDIUMON

– MAUTNER ZSÓFI VOLT

A TÉVÉS TALKSHOW ÖTÖDIK VENDÉGE

Sokadik reneszánszát éli a gasztronómia napjainkban. Nemcsak televíziós műsorok, hanem komplett csatornák foglalkoznak a sütéssel-főzéssel, és talán még soha nem volt akkora sikere egy-egy szakácskönyvnek, mint most. Ebből a környezetből igazán karakteres személyiségek nőttek ki magukat.

Így hát egyáltalán nem volt meglepő, hogy a pÓzdiium legutóbbi állomását is telt ház előtt rendezték meg. Az Ózdi Városi Televízió talkshow-ja ugyanis ezúttal teljes egészében a gasztronómia köré épült. Először a városunkból indult, mára már országosan ismert Farkas Mózest köszöntötte a színpadon Bukovinszky Zsolt, a műsor házigazdája.

A rövid beszélgetésből kiderült, az ifjú kreatív séfnek egyáltalán nem volt könnyű gyermekora, sokat kellett nélkülöznie. Végül egy televíziós főzőműsor révén ismerte meg a nevét a közönség, ő pedig jól tudta kamatozni ezt a fajta népszerűséget. Azóta több neves étteremben kipróbálhatta magát, a pÓzdiumra pedig egy látványos tálalást hozott el. Szuvid technológiával készített hideg kacsamája mellé egyebek mellett házi kalács, marinált szilva és lekvár is került.

Már a fiatal konyhafőnök is nagy tapsot kapott a közönségtől, de az est szárvendégét még nagyobb lelkesedéssel köszöntötték az ózdiak. Ezúttal a gasztrobloggerként és műsorvezetőként ismert Mautner Zsófi ült le a zöld fotelbe. Vagy ahogyan ő fogalmazott: főzőnő. Hiszen sokat gondolkodott már azon, hogyan lehetne a legpontosabban megfogalmazni tevékenységét, ebben a szóban pedig benne van a főzés fizikai háttere és a tálalás kreativitása is.

Azt talán kevesen tudják róla, hogy diplomatakarriert adott fel a gasztronómia kedvéért. Brüsszelben dolgozott, úgy vélte, nyugdíjas koráig kiszámítható pályán. Hosszas vívódás után végül a váltás mellett döntött, a Chili & Vanília blog első bejegyzését még a belga fővárosból írta a kanapén ülve, egy lappal az ölében. Ez 2005-ben történt, akkor még nemigen hemzsegték a televíziók főzőműsoroktól, sőt a blogolás is gyerekcipőben járt. Mautner Zsófi sem egyik napról a másikra adta fel a diplomataleletet, eltartott néhány évig az átállás.

Ma persze már más a helyzet. Nemhogy tévéműsorok, hanem komplett csatornák foglalkoznak a gasztronómiával, nemzetközi szinten is lehetne sorolni az ismert képernyős szakácsokat Jamie Olivertől Nigella Lawsonon át Gordon Ramsey-ig. Idehaza az országos televíziók műsorfolyamába is betört a műfaj, de az internetes tartalomszolgáltatók is meglátták benne a lehetőséget.

Ennek a közegnek lett idehaza az egyik legismertebb személyisége Mautner Zsófi. A főzéssel már ezt megelőzően is szívesen foglalatoskodott, elsajátította családjának budapesti és alföldi ágáról is a recepteket. Aztán elkezdett újítani, kísérletezni is, az így megszülető ínycségeket pedig szakácskönyvek formájában újra és újra közreadta. Van olyan kötete is, amelyet többek közt mandarin nyelvre is lefordítottak.

A pÓzdiumon Mautner Zsófi igazi szenvedéllyel beszélt a főzésről-sütésről. Beavatta a közönséget a forgatások kulisszatitkaiba, és azt is elmondta, milyen aprólékos folyamattal készülnek el receptjei. Azokat addig tökéletesíti, míg a pontos, rögzített mennyiségek alapján tényleg előállítható lesz az adott íz- és látványvilág. Mert csak így lehet igazi sikerélménye az olvasónak.

Lendvai Zsolt

